

**785 סניפים,
בתי חב"ד,
ברחבי הארץ**

PRODUCT OF USA

י"ר: הרב יוסף יצחק אהרונוב. עורך: מנחם ברוד. יוצא לאור על ידי המרכז לעזרי שליחות • ת"ד 1122 כפר חב"ד 6084000
דוא"ל: sichatashavua@gmail.com; אתר: chabad4u.org.il • נא לשמור על קדושת הגיליון • אין המערכת אחראית לתוכן המודעות ולכשרות

לא חסר? זה החיסרון!

יעקב אבינו שולח את בניו בפעם השנייה למצרים, ועימם בנימין. הוא מאחל להם: "וְאֶל-שְׁדֵי יִתְנֶן לָכֶם רֶחֱמִים לְפָנֵי הָאֱלֹהִים". רש"י מפרש: "מעלת אינכם חסרים כלום אלא תפילה, הריני מתפלל עליכם".

קודם לכן סירב יעקב לשלוח את בנימין עם אחיו, ויהודה השיב לו: "כִּי לֹאֵל הַתְּמַקְהֶנּוּ, כִּי עֲתָה שָׁבְנוּ זֶה פְּעָמִים". מהטעמים של יהודה נראה שהירידה למצרים לקניית מזון במצרים לא הייתה בעיניו סכנה אלא דבר שבשגרה. יהודה הניח שבינם ובין המשנה למלך נפלה אי הבנה, ולכשיובהרו הדברים, יסכים למכור להם תבואה והכול יבוא על מקומו בשלום.

תמיד צריך להתפלל

על פי זה חששותיו של יעקב צריכים ביאור. מה הצורך בתפילה כאשר מדובר בדבר טבעי? קודם פגישתו עם עשיו יעקב התפלל "הצילני

נא", לנוכח האיום שנשקף לו מכיוון עשיו, אבל כעת מה הצורך בתפילה?

אלא יעקב אבינו ביקש ללמד את בניו שהתפילה נחוצה גם בדבר 'תמים' למראה. ואכן, רש"י מסביר ש"רוח הקודש נזרקה בו". יעקב צפה שעלולות לקרות התפתחויות שאינן ידועות מראש, וכך היה בפועל עם גביע הכסף שנעלם, ותוצאתו הייתה שכולם היו עלולים להישאר עבדים במצרים.

מדוע האחים לא התפללו

לכן יעקב התריע לפני בניו שאין לסמוך על כך שמצד הטבע לא נראית לעין שום סיבה שעלולה להכשיל אותם, אלא תמיד צריך להתפלל לקב"ה. אומר להם יעקב: אל תחשבו ש"אינכם חסרים כלום", מפני שתמיד נדרשת תפילה.

אם כן, מדוע התפלל על כך יעקב ולא בניו? אלא שהם לא היו יכולים להתפלל, כי תפילה פירושה פנייה של האדם אל בוראו בבקשה שימלא את צרכיו, כדברי הרמב"ם: "חייב מצווה זו... שיהא אדם... שואל צרכיו שהוא צריך להם בבקשה ותחינה", ואילו בני יעקב לא הרגישו כלל

שמשוהו חסר להם.

לשאוף ברוחניות

בדברים אלה טמונה הוראה לכל יהודי. אדם עלול לחשוב שלא חסר לו מאומה; הוא 'שמח בחלקו'. בהגיעו לברכת 'חוננו מאתך חוכמה, בינה ודעת' הוא מתקשה להבין – מדוע עליו לבקש ברכה לחוכמה בשעה שהוא כבר חכם, מבין וידע?

מלמדנו רש"י: מי שחושב שלא חסר לו מאומה – אין חיסרון גדול מזה. 'שמח בחלקו' זו מעלה גדולה בתחומים גשמיים, אך ברוחניות זה החיסרון הגדול ביותר. בהקשר הזה אומר הפתגם על הפסוק: "בשמיים ממעל ועל הארץ מתחת" – בעניינים רוחניים ('שמיים') יש להביט למעלה ('ממעל'), לשאוף למדרגה של מי שעומד גבוה יותר, ואילו בעניינים גשמיים ('על הארץ') יש להסתכל אל מי ששרויים במצב נחות יותר ('מתחת'), ואז ימצא שהוא במעמד טוב ושעליו לשמוח בחלקו.

(תורת מנחם תשמ"ה, כרך ב, עמ' 982)

אמרת השבוע

הסרת הדינים

רבי חיים מצאנז היה נוהג לפעמים לתת מכה לאנשים שבאו אליו לבקש ישועה, והיה ידוע שמי שקיבל ממנו מכה – ייושע.

פעם אחת שאלו את בנו, רבי יחזקאל שרגא משינובה, כיצד התיר לעצמו אביו לנהוג כן ולעבור על איסור הרמת יד. הסביר הרבי משינובה, שאביו עשה זאת כשראה שיש דינים על אותם יהודים, ורצה להמתיק את הדינים על ידי המכה, כמו שנאמר בתורה שאחרי המלקות "ונקלה אחיך לעיניך", היינו שעכשיו הוא נקרא 'אחיך'.

והוסיף שכך נהג יוסף כאשר בא אחיו לפניו: "וַיִּתְּנֵךְ אֱלֹהִים וַיְדַבֵּר אִתָּם קְשׁוֹת", ובכך המתיק את הדינים מעליהם. אבל, הדגיש הרבי משינובה, יש לדעת לעשות זאת בדיוק במידה הנכונה!

כינוי ההלכה

המדור האהוב של הרב יוסף שמחה גימבורג, המנציח הלכות אקטואליות בגובה העיניים ובשפה פשוטה וברורה לכל נפש, עכשיו במאגר מופאז בן שלושה כרכים

להזמנות במשלוח עד הבית: bit.ly/פינת_ההלכה

ניצול הזמן

מן המעיין

דקה הוא זמן

לאדם השומר את זמנו – דקה הוא זמן, ויום הוא שנה.

(הרבי הרי"צ מליובאוויטש)

איך היה לו זמן

ה'בית יוסף' כתב ספרים רבים, למד קבלה מפי ה'מגיד', הרביץ תורה לתלמידים רבים והיה נשיא ורב הכולל בארץ ישראל. איך היה לו זמן לכל זה? נראה שאם רוצים, יש זמן לכול.

(הצמח צדק)

בכוח הלימוד

יצר הרע נקרא 'מקץ', מלשון 'קץ' שם לחושך. 'שנתיים' מלשון שונה הלכות. ויש לפרש זאת כך: "ויהי מקץ" – אפשר לדור בכפיפה עם היצר הרע, בתנאי ש"שנתיים ימים" – היינו שהאדם שונה ולומד כל ימיו.

(רבי ברוך ממזיבוז')

שינויים וזעזועים

"מקץ" – בסוף, בעקבתא דמשיחא, "שנתיים ימים" – שינויים וזעזועים יחולו בימים האלה.

(עיטורי תורה)

חלום קצר

"ויהי מקץ שנתיים ימים" (בראשית מא,א). כשאדם מגיע לימי הזיקנה, לקץ ימיו, הוא מגיע למסקנה שהוא "חולם" – שכל החיים לא היו אלא חלום, חלום קצר – "והנה עומד על שפת היאור" – ככלות הכול עדיין הוא עומד על השפה, עדיין לא השיג כלום.

(רבי משה מיכל מביאלה)

כמה שנים דלות

"ויהי מקץ", בשעה שאדם מגיע לקץ ימיו, הוא בוחן את חייו ורואה "שנתיים ימים" – שכל ימי חייו מסתכמים בכמה שנים דלות, שעברו וחלפו בלי כלום, בדברי הבל.

(רבי מאיר מפרמישלן)

שניות בכול

מאז חטאו של אדם הראשון הטוב והרע מעורבים בכל דבר. אין דבר שבקדושה שלא ילווהו צל של הסתר, או שלא תהיה לו קליפה שאינה טהורה. בכל מקום קיימת השניות הזאת. הכול כפול, "שנתיים ימים" – שתי שנים, אחת צחה ואחת אפלה. רק לעתיד לבוא תתבטל שניות זו, ואז "יהיה ה' אחד ושמו אחד".

(שפת אמת)

לוח יומי ללימוד הרמב"ם כתקנת הרבי מליובאוויטש

יום בשבוע	ש"ק ד' עת	א'	ב'	ג'	ד'	ה'	ו'
יום שני	הל' נלים פרק כ"ח	פרק כ"ד	פרק כ"ז	פרק כ"ח	הל' נקים פרק א'	פרק ג'	פרק ו'
יום שלישי	הל' נקים פרק א'	פרק כ"ד	פרק כ"ז	פרק כ"ח	הל' נקים פרק א'	פרק ג'	פרק ו'
יום רביעי	הל' נקים פרק א'	פרק כ"ד	פרק כ"ז	פרק כ"ח	הל' נקים פרק א'	פרק ג'	פרק ו'
יום חמישי	הל' נקים פרק א'	פרק כ"ד	פרק כ"ז	פרק כ"ח	הל' נקים פרק א'	פרק ג'	פרק ו'
יום שישי	הל' נקים פרק א'	פרק כ"ד	פרק כ"ז	פרק כ"ח	הל' נקים פרק א'	פרק ג'	פרק ו'
יום שבת	הל' נקים פרק א'	פרק כ"ד	פרק כ"ז	פרק כ"ח	הל' נקים פרק א'	פרק ג'	פרק ו'

מעוניינים לקבל את השיעור לנייד? שלחו הודעת ווטסאפ למספר 058-7554144 או 03-3062770. להאזנה לשיעור בל פרקים חייגו: 03-3062770

אנחנו בתוך חלום

חלום. הגלות נמשלת לשינה, לחלום. גם הגלות, כמו החלום, היא צירוף של דברים שנראים תקינים למראית עין, אבל הם מכסים על מציאות שאינה נכונה ושאינה יכולה להיות נכונה. החלום הוא צירופם של דברים ומאורעות ותופעות בעולם, אשר כל אחד ואחד מהם אמנם יכול לעמוד כשהוא לעצמו, ואולם צירופם יחד בלתי אפשרי לחלוטין. ועם זה, המאפיין את החלום הוא התחושה הפנימית שבו – שבשעת החלום נעשה הבלתיאפשרי למציאות קיימת, מובנת וטבעית לכאורה.

זו למעשה מהותה האמיתית והפנימית של הגלות – התייחסות בלתינכונה בין דברים. כאשר העליונים בדרגה אינם עומדים במקומם הגבוה, הראוי להם, וכאשר הנמוכים בדרגה עולים למעלה – זו גלות. הגלות מציינת מצב בלתייתקן, לאיטבעי, מבחינת האמת שבדברים.

מובן שגם גלות ישראל מארצו היא חלק מההגדרה הזאת. המצב הטבעי ליהודי הוא להימצא בביתו – בארץ ישראל. כאשר הוא שוהה מחוצה לה, ואילו בארצו הקדושה שולט עם אחר – זו גלות, שכן זה מצב בלתייתקן ולא־נכון. אולם ההגליה הפיזית של עם ישראל מארץ ישראל היא מרכיב אחד בלבד מן הגלות הכוללת; היא אחד מביטוייה של הגלות הפנימית והמקיפה יותר.

הגלות העיקרית היא שהקב"ה עצמו שרוי בביכול בגלות – גלות השכינה. כאן בולט המצב הבלתייתקן. הלוא האמת היא ש'מלוא כל הארץ כבוד', ושכל המציאות יונקת את חיותה מהכוח האלוקי הטמון בה; אבל אמת זו חבויה ומוסתרת. אנו רואים לנגד עינינו את העולם הגשמי והחומרי בלבד, ואיננו רואים את הכוח האלוקי המחיה ומקיים את הכול. הקב"ה אינו מתגלה; הוא שרוי בגלות, ואת מקומו תופסת הגשמיות.

עוד היבט בגלות היא גלות הנשמה. הנשמה גבוהה לאין ערוך מהגוף (והראיה, שהנשמה חיה חיי נצח ואילו הגוף נהפך לאבן דוממת בצאת הנשמה ממנו). ואולם במקום שהנשמה תשלוט בגוף, הרי אצל רובנו המצב הפוך, והגוף ותאוותיו הם המעסיקים אותנו ביותר. מצב זה, שבו התורה ועבודת ה' אינן נתפסות (בהרגשתנו) כעיקר החיים, וענייני הגוף גוברים על צורכי הנשמה – הוא גלות הנשמה.

להתעורר. הגלות האמיתית היא אפוא הגלות הכוללת, המצב הבלתי־טבעי של העולם, של האדם, של עם ישראל, של השכינה. ועל כך אנו מתפללים ומבקשים – שנתעורר מה'חלום', שתבוא הגאולה האמיתית והשלמה, שבה תיחשף האמת של הדברים – שהאור האלוקי לא יסתתר עוד, שהנפש האלוקית לא תהיה נתונה בשבי הגוף, ושהעם היהודי ישוב למעמדו האמיתי.

כאשר תתבטל הגלות הכוללת יתקבץ ממילא עם ישראל כולו לארץ ישראל, ייבנה בית המקדש השלישי והשכינה תשוב לשכון בישראל, כפי שאנו מתפללים: "ותחזינה עינינו בשובך לציון".

ב"ה

מכון **קדושת האות**
חינוך ותיקון ספרי תורה ישנים

קונה ספרי תורה פסולים
(גם מיועדים לגניזה)

חיים (עוסק מורשה)
054-3175116
kdushathaot@gmail.com

תשלום הוגן

וכן רוכשים כלי כסף, כתרים, רימונים ועוד

יצאת להפוגה
עם חברה בפארק?

אסיקים
אין זמן צריך

גל ארן לוינסקי

צבעים לבחירה

התקדמו לנעם 2 בר מים היברידי **וקבלו במתנה**
בקבוק תרמי עם מכסה דיגיטלי שומר קור וחום
בטכנולוגיה מתקדמת, שתוכלו לקחת איתכם
בקלות לכל מקום.

מוקד הזמנות:
077-2304757

התחרות שהציתה אש טראגית

שהנוצרים יכלו לראות בה עלבון לדתם.

שני המדפיסים התייצבו לפני האפיפיור 'וליאוס ה-3, והציגו לפניו את ה'הוכחות' שקיבצו על שהמדפיס המתחרה הוציא לאור ספרים הפוגעים בנצרות. האפיפיור קפץ על התלונות כמוצא שלל רב. הוא מינה ועדת חקירה של חשמונים, שכפזי קבעה כי האשמות אכן מבוססות.

התוצאה הייתה טראגית. בחודש אלול ה'שי"ג (1553) הורה האפיפיור לשרוף את התלמוד ומפרשיו בפומבי. בעיצומו של ראש השנה, שחל אז בשבת, העמידו במרכז רומא מדורה גדולה, ובה הועלו באש ספרי קודש רבים שנאספו מבתי היהודים, מהישיבות ומבתי הכנסת. אנשי הכנסייה לא טרחו לברור בין הספרים, והשליכו את כולם בחדווה לתוך הלהבות.

הכנסייה לא הסתפקה במלאכה הבזויה שהצליחה לבצע ברומא. היא הוציאה הוראה לעשות אותו דבר בכל רחבי איטליה. בחג הסוכות נשרפו ספרי קודש יהודיים בבלוניה, ובחודש מרחשוון נערכה בוונציה שריפה גדולה במיוחד, ובה הוטלו לאש ספרים יהודיים בלי הבחנה, ואף חומשים וספרי נ"ך, שנחשבים מקודשים אפילו בעיני הנוצרים.

ר' מתתיהו דלאקרוט, שנמלט מאיטליה לרוסיה והצליח להציל את ספריו, כותב כי "בויניציאה הבירה שרפו יותר מאלף ספרי תלמוד שלמים, מלבד חמש מאות ספרי אלפסי ושאר ספרים אין קץ, חדשים גם ישנים".

עצב גדול ירד על יהודי איטליה בעקבות הגזירה הקשה. במדינה זו, שהייתה מרכז התורה בימים ההם, נוצר מחסור חמור בספרים בסיסיים. גדולי ישראל ראו בגזירה עונש על זניחת התורה והמצוות, וקראו ליהודים לשוב בתשובה, לצום ולהתפלל. אף נתחברו קינות מיוחדות על שריפת התלמוד.

המאבק בין שני המדפיסים פגע בסופו של דבר גם בשניהם. התלמוד לא נדפס מאז באיטליה. הישועה של ספרי התלמוד באה מפולין, שבה החלו להדפיסם בשנת ה'שי"ט (1559). כמה שנים אחר-כך החלו להדפיס את התלמוד גם בסלוניקי שביוון ובקושטא (קוסטנטינופול, איסטמבול) שבטורקיה, אך במהדורות האלה צונזרו מילים או קטעים שעלולים היו לשמש את שונאי ישראל.

רבני איטליה כי מעשיו של יושטיניאן הם בגדר הסגת גבול, והם הורו ליהודים לקנות אך ורק את הרמב"ם שיצא על-ידי המהר"ם מפדואה.

המהר"ם אף פנה אל רבי משה איסרליש, הרמ"א, גדול פוסקי אשכנז, שישב בקרקוב שבפולין, וביקש ממנו להצטרף לאיסור של רבני איטליה על קניית מהדורת הרמב"ם של

איש לא העלה על דעתו את האסון הנורא שיתרחש בעקבות תחרות עסקית בין שני בתי דפוס בוונציה שבאיטליה, אבל כשפרצה התבערה, כבר לא היה אפשר לכבות אותה.

אלה היו ימי ראשית המצאת הדפוס. את הספר הראשון הדפיס ממציא הדפוס המודרני, יוהאן גוטנברג. זה היה התנ"ך, שנדפס ב-180 עותקים, בשנת הרט"ז (1456).

כשישים שנה לאחר מכן הקים דניאל בומברג, נוצרי מוונציה, דפוס עברי, ובו הדפיס מהדורות של התלמוד הבבלי, הירושלמי, מקראות גדולות ועוד. היהודים כינו אותו 'ראש המדפיסים'.

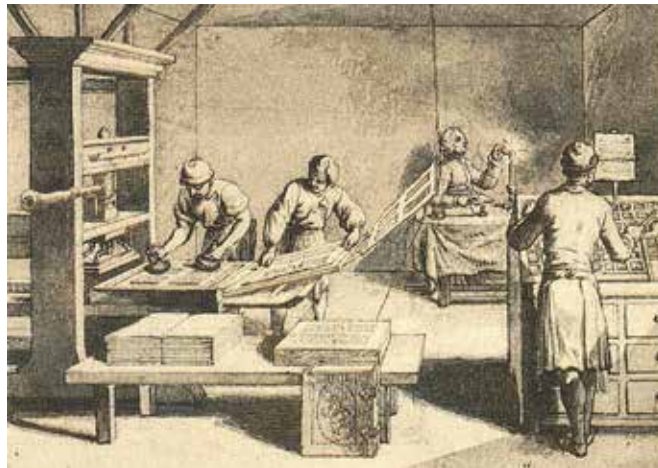
לא עברו שנים רבות וקם לו מתחרה, האציל מרק אנטוניו יושטיניאן. אף הוא הקים בוונציה בית דפוס לספרי קודש, והחל להתחרות באגרסיביות בבומברג. הוא לא היסס להדפיס מייד ספרים חדשים שהדפיס מתחרהו, ומכר אותם במחיר זול יותר. בומברג לא היה יכול לעמוד בתחרות הקשה וסגר את בית הדפוס שלו.

אבל מול יושטיניאן התייצב מתחרה חדש, האציל אלוויזי ברגאדין. בבית הדפוס הגדול שלו הוקמה מחלקה עברית, והחלה להדפיס מהדורות של ספרי קודש.

באותם ימים חי בפדואה גאון גדול, רבי מאיר קצנבלוגן, הידוע בכינויו 'מהר"ם מפדואה', שנחשב גדול הדור. הוא הכין לדפוס מהדורה מדויקת ומוגהת של משנה תורה לרמב"ם, ובחר להדפיסה בבית הדפוס של ברגאדין. מהדורה זו יצאה לאור בשנת ה'שי"א (1550), והמהר"ם אף מימן מכיסו חלק נכבד מעלויות ההדפסה.

יושטיניאן רתח מזעם. הוא לא היה יכול להשלים עם העובדה שגדול הדור בחר להדפיס את הרמב"ם המדויק אצל מתחרהו דווקא. תגובתו לא איחרה לבוא. הוא הוציא מייד מהדורה חדשה של הרמב"ם, שבה שילב את הגהותיו של המהר"ם, שאותן גנב מהמהדורה של מתחרהו, ומכר אותה במחיר נמוך מהמחיר שגבה מתחרהו.

המעשה חולל סערה גדולה. בעקבותיו פסקו

מלחמת המדפיסים שחוללה אסון. מלאכת הדפוס בראשית ימיו

בין שני המדפיסים פרצה מלחמת עולם. תחילה התקוטטו ביניהם על-ידי הדפסת השמצות זה כלפי זה, אך במהרה עברה המלחמה לפסים אחרים לגמרי

יושטיניאן. הרמ"א נענה לבקשתו וכתב תשובה הלכתית מפורטת התומכת באיסור לקנות את המהדורה המתחרה.

בין שני המדפיסים פרצה מלחמת עולם. תחילה התקוטטו ביניהם על-ידי הדפסת השמצות זה כלפי זה, אך במהרה עברה המלחמה לפסים אחרים לגמרי.

כל אחד משני המדפיסים גייס יהודים מומרים, שנדרשו למצוא בספרים שהדפיס מתחרהו דברים שיש בהם 'עלבונות' לדת הנוצרית. הללו סיפקו את הסחורה. עיקמו את הכתובים, הוסיפו והחסירו מילים או קטעים, עד שהתקבלה תמונה

כולנו מצטרפים לתקנה הנפלאה של גדולי ישראל מכל החוגים והעדות
קריאת התהלים היומי בכל יום אחרי התפילה
וזוכים לישועות וברכת שמים בכל מילי דמיטב

להזמנת העמדה: chabadisrael.co.il/theilim
בעלות דמי טיפול ומשלוח בלבד

**עמדה מהודרת מתנה
לבית המנסה!**

פרויקט "התהלים היומי" באדיבות ר' שניאור ורעיותיו וכבד מינסקי להצלחה בכל ענייניהם

רציתי לשאול

עם הרב זלמן רודמן
סופר ואיש חינוך

עד כמה חשוב שילדים יקראו ספרים ואיך מעודדים אותם לכך?

לצפות במסכים.

איך מעודדים לקריאה, במיוחד בזמננו? זו באמת שאלה טובה. שלב ראשון, להגביל את זמן הצפייה במסכים, ובכך להביא את הילד למצב של שעמום. שמעו. שמעו יזעק: "משעמם לי!".

בשלב הבא מומלץ לקחת את הילד לחנות ספרים, שיבחר לעצמו ספר לקריאה.

עוד אפשרות – להיכנס עם הילד לספרייה ציבורית, כדי שיתרשם מהמקום וינשום את האווירה המיוחדת השורה בו. שיראה את רבבות הכותרים ואת הקוראים היושבים בפינותיהם, מרותקים בדממה לספרים שבידיהם. זה בהחלט יכול להרשים אותו ולפתוח לו את התיאבון.

הניסיון מוכיח שגם ילדים שאינם אוהבים לקרוא, ברגע שהם מתחילים ספר, הם נשאבים לתוכו ואין הם רוצים לעזוב אותו. צריך רק לתת להם הזדמנות להתחיל.

ספרי קריאה הם אמצעי יעיל מאוד להקניית ידע, רעיונות וערכים לקוראים הצעירים, בדרך שאינה נתפסת בעיניהם כסוג של כפייה והטפה, ולכן היא גם מנטרלת אצלם מראש 'תגובות נגד'. סיפור ערכי, הכתוב בצורה מרגשת וסוחפת, גורם באופן טבעי לילד להזהות עם 'הטובים' ולהסתייג מ'הרעים'.

נוסף על כך, קריאת ספרים מקנה הרבה מאוד מיומנויות, שפיתוחן חשוב במיוחד בגילי הילדות והנעורים. בין השאר מדובר בהבנת הנקרא, בכושר ריכוז והתמדה, ביכולת להתבונן פנימה אל הנפש ואל עולם הרגשות, בטכניקות של ביטוי והעברת מסרים, בעושר מילולי ועוד.

הדבר חיוני במיוחד בדור המסכים. הצפייה במסכים מנוגת את רוב היכולות הנ"ל, ולא לחינם יותר ויותר בני-אדם, בעולם כולו, מונעים מילדיהם – או לפחות מגבילים את משך הזמן שבו הם מתירים להם –

הלכה למעשה

הרב יוסף גינזבורג
רב אזורי, עומר

כבוד ספרי קודש

לשמירה בתוך ספר קודש.

מותר להניח חומש על נביאים וכתובים, אבל לא נביאים וכתובים על גבי חומש, אבל כתובים על נביאים או להפך – מותר. אסור להניח תורה שבעל-פה על תורה שבכתב, וראוי להחמיר בסידור ולראותו כתורה שבכתב.

הלומד בספר ורוצה להגביהו, ולשם כך מניח ספר אחר תחתיו, יש מקילים בזה. ואם אותו ספר כבר מונח על השולחן, מותר לכל הדעות להניח עליו את הספר שלומדים בו.

אין לשבת על ספסל שמונחים עליו הספרים, אלא אם כן הם מונחים על חפץ כלשהו, ויש להקל כשהמקום דחוק ואין די ספסלים לישיבה.

אין להלביש ילדים או להחליף להם חיתול מול ספרים.

מקורות: אבות פ"ד מ"ו. שו"ע יו"ד ס"ו רפב ונ"כ. שו"ע או"ח סי' קנ"ד ונ"כ. חיי אדם כלל לא סעיף מג ואילן. הספר בהלכה פ"ט. גני הקודש פ"ב ד.

שאלה: כיצד בא לידי ביטוי מעשי הצורך לשמור על כבוד ספרי קודש?

תשובה: אמרו חז"ל: "כל המכבד את התורה – גופו מכובד על הבריות". הכוונה בזה שיש לכבד גם את הספרים שבהם התורה כתובה. יש לשמור על שלמותם וניקיונם, ולהניחם במקום מתאים ובצורה מכובדת.

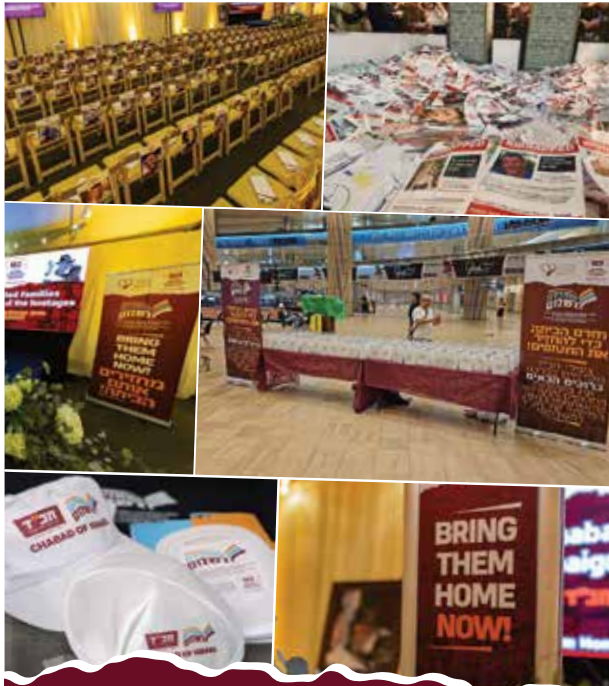
אסור לנסות כתיבה בעט על ספר (או דף) שכתובים בו דברי תורה. כמובן אין לעטוף בדפי ספר קודש חפץ של חול, או להשתמש בו לחיזוק כריכות ספרים. אין להשתמש בספר קודש להגנה מפני השמש, או להסתיר שלא יראה חברו מה שעושה.

אין להשתמש בספר כסימנייה. ויש מקילים להשתמש לצורך זה בכריכת הספר.

אסור להניח מסמכים או שטרות כסף

מחלקת המודעות (גלובל) של 'שיחת השבוע':

טל' 053-3166532 • דוא"ל: m3166532@gmail.com

ב"ה

"איש את רעהו
יעזור"

התודה והברכה

לחברת הביטוחים והפיננסים
'גפן בסד'

והעומדים בראשה
מר **שלומי** ובנו **רועי** שי
גפן

על חסות ביטוחי הנסיעות לחו"ל
לכלל משתתפי מסע של
צעירי חב"ד עם משפחות החטופים
לתפילה אצל הרבי

מסע המשפחות המאוחד של צעירי חב"ד
להשבת החטופים והנעדרים
The Chabad of Israel united families campaign
for the return of the hostages

תקציר: לא בנקל עלה בידי החרש הפגוע להתגבר על הפעם שפעפע בקרבו, אבל הוא הצליח. "אעזר לכם", הבטיח למונבז

שתי טפות מים, כמעט

והזר נאלם דם. הוא לא הצליח להבין אם החרש הזה מתבדח, או שהוא אכן יודע משהו. "נו, קח את כספך והבה את המפתח!", נהם ברגזה.

"רגע, עלי לבדק מה השעה", והחרש נגש אל החלון והסיט את הוילון. "כמדומה שסימתי את העבודה עוד בטרם יעברו שעות. זה כבר יוצא שמונים וחמשה זיו... אבל אעשה לך הנחה..."

"קח את כספך, בן-תובל!", צעק האיש בחמה והטיל שבעים וחמשה זיו על השלחן. הוא נטל את שני המפתחות והביט בהם. "עבודה טובה עשית, זמן, נאלץ להודות. 'זה המזל שלך', הוסיף ביהירות, ומיהר להסתלק החוצה אל הלילה, ובחיקו פרי השגו העצום: העתק המפתח של בן ציצית הכסת!

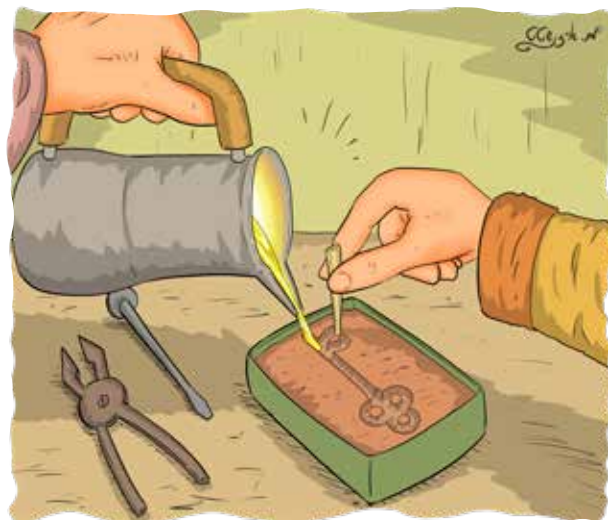
בעצם, הוא נזכר, ראשית צריך לטשטש עקבות. עלי לרוץ לשחרר לנפשם את הילדים החצופים ההם, ולהחזיר להם את המפתח המקורי. אסור שמישהו יחשד שיש לנו מפתח נוסף...

"ישמרך אלקים מפל רע", נפרד החרש ממונבז בחפזה, "ישמור את נפשך". זמן רב לא חש חנמאל כי עשה מעשה טוב באמת, וכי משהו מעריך את המעשה הטוב אשר עשה. זו היתה הרגשה נפלאה והוא חש הפרת טובה לנער הצעיר. "בברכה השם!", נענה לו הנסיך, ונגעלם בחשכה בעקבותיו של הנבל.

"בקר טוב!", צהל קולו של הזר והקפיץ בבת אחת את כלואי המחסן. "הודו לאלקים, כי הצלחת לתקן את השללוק במפתח. הנה, עכשו אפתח לכם וראיתם כי טוב הוא, המפתח", ובדברו, נעץ את המפתח המקורי בחר המנעול, סובב והדלת הפכה נפתחה לרוחה. "צר לי על הזמן הרב; זה המסגר העצלן ההוא!".

האיש הסתלק לדרוכו שמת, וגם הילדים הלכו לדרכם, מאכזבים. "פניו השמחות של הזר אומרות הכל", הצטער גדעון בקול. "ברור כי מונבז נכשל בשליחותו. מה נעשה עכשו? איך נשא פנינו לבן ציצית הכסת?"

המשך יבוא

עם כל 'שניו', בעוד מונבז תוחב קיסם עץ בשקע הקטן שבו היתה אמונה להיות שן קטנה נוספת... כששלה החרש את המפתח היצוק, בזהירות, מן התבנית והניחו לקרוור, היה מונבז גאה עד מאוד במעשה ידיו. זה היה מפתח גדול ומרשים, שדמה כמעט כשתי טפות מים למפתח המקורי...

דפיקות נשמעו בדלת ומונבז עצר את נשימתו. חנמאל רמז לו במבט עין מהיר לעבר המטה, והנסיך השתטח כהרף עין על הרצפה והזדחל תחת המטה.

"חלפו שעות!", שמע את קולו הגס של הזר. "המפתח מוכן? הבאתי עמי שבעים וחמשה זוזים, אף-על-פי שמחיר כזה הוא גנבה ממש!".

"צדקת, האיש", ענה האמן הוותיק בניחיתא. "זה מחיר מיחד לגנבים" ... סתם חנמאל ולא פרש,

דבר התורה שלי

למה המתין יוסף?

בפרשת מקץ מסתיימת התקופה הקשה של יוסף. הוא יוצא מהכלא, פותר לפרעה את חלומותיו ומתמנה למשנה למלך.

עכשו יעברו שבע שנות שבע ואחר-כך שנתים משנות הרעב, ואז ירדו אחיו של יוסף למצרים, ואחרי כל האירועים שיקרו שם, יגלה להם יוסף שהוא אחיהם, ויבקש מהם להודיע לאביהם שהוא חי.

ונשאלת השאלה הגדולה – מדוע חכה יוסף שנים רבות כל-כך ולא הודיע לאביו שהוא חי מיד כשעלה לגדלה?!

ועוד שאלה על האחים – איך יתכן שמאז המכירה ועד המפגש עם יוסף, כעבר עשרים ושתים שנים, איש מהם לא חזר בתשובה ולא התוודה לפני יעקב על מכירת יוסף?

התשובה טמונה בדברי חכמינו זכרונם לברכה, השואלים למה הקדוש-ברוך הוא לא גלה ליעקב ברוח הקדש מה באמת קרה ליוסף. הם משיבים שאחי יוסף החרימו את מי שיגלה את הסוד, ושתפו את הקדוש-ברוך הוא אתם בחתום. לכן יצחק, שידע כי יוסף חי, לא גלה זאת ליעקב. הוא אמר לעצמו: איך אגלה והקדוש-ברוך הוא אינו רוצה לגלות לו!

זו הסבה שאחי יוסף לא יכלו לגלות ליעקב את הסוד: מאותו טעם גם יוסף לא היה יכול לגלות זאת לאביו. לא היתה לו בררה אלא לחכות לסימן מאלוקים שהגיע הזמן לגלות את הסוד.

רק כשהאחים נאלצו לרדת למצרים הבינו שזה סימן משמים שהגיע הזמן. כשיוסף ראה שאחיו באו אליו והתחרטו על שמכרו אותו, ידע שעכשו הוא יכול לגלות להם שהוא אחיהם. ואכן, מיד הורה: "מהרו ועלו אל אבי... והגדתם לאבי את כל כבודי במצרים".

(על-פי לקוטי שיחות, כרך י, עמ' 129)

מה רבו מעשיך ה'

תנין או דג?

אתם יודעים מה זה דג ומה זה תנין, אבל מה זה דג תנין? ובכן, זה דג לכל דבר, עם סנפירים וקשקשים, אבל עם פה דומה לתנין – לסת מארכת ובה שניים רבות.

הדג הזה חי בעקר בצפון אמריקה. אפשר למצוא אותו באגמים, בנהרות ובבצרות. הקשקשים שמכסים את גופו גדולים, צורתם דומה ליהלום והם משרינים. האינדיאנים השתמשו בקשקשים החזקים האלו כראשי חץ.

זה דג טורף, שנוע במים באטיות ואורב לטרפו. ארכו של דג בוגר מגיע למטר ושמונים סנטימטרים, אבל נלכדו גם דגי תנין בארץ של שלושה מטרים ובמשקל של כמאה וחמשים קילוגרמים.

בצטרותם הדגים חיים בלהקה ומתאמים ביניהם את פעילות הציד. בהמשך חיהם הם נהפכים לבודדים.

לדגים רבים יש איבר מיוחד ושמו שלפוחית ציפה. זה כמו בלון אוויר שמרחב לבטן הדג, ובצורתו הדג יכול לצוף במים בלי להתאמץ. אבל דג התנין משתמש בשלפוחית כבלון חמצן, כמו צוללנים. בצורת השלפוחית הזאת יכול דג התנין לשאף אוויר מעל פני המים ולחיות במים דלים בחמצן.

בחרטומו של דג התנין יש נקובות מיוחדות, הקולטות אותות חשמליים שנוצרים בסביבה מפעילות השרירים של בעלי חיים אחרים. כך יכול הדג למצא טרף גם במים עכורים או חשוכים. דג התנין מגיע בטבע לגיל שלושים שנה, אך בשבי הוא מצליח לחיות עשרים שנה בלבד.

ומה דעתכם לגדל את דג התנין באקווריום? זה אפשרי, אבל תצטרכו אקווריום ענק, בארץ של כשלושה מטרים וחצי, המכיל כארבעת אלפים ליטר מים.

ויהי אור

14

מאת: דניאל גורדון | איור: מרדכי אייזנשטט

תקציר: האציל הפסטורי מוביל את אחמד למרתף חשוק בקצה העיר, ושם הוא חושף לפניו אוצר פזרים של זהב, יהלומים ואבני חן לרב. הוא מטיל על אחמד משיכה ומבטיח לו הפתעה

בכל ערב, לפני השנה, ראוי שכל אדם ימחל לכל מי שפגע בו, ויבקש שגם הקדוש ברוך הוא יסלח לו, ושלא יענש שום יהודי בגללו. זאת אנו אומרים כהקדמה לקריאת שמע שעל המטה.

הלכה בשבוע

"הייתי חוזר היום לגוש קטיף"

כמעט עשרים שנה אחרי שגורש מגוש קטיף, שליח חב"ד לחבל עזה, הרב יגאל קירשנזפט, מוסיף לפעול עם המגורשים ועם החיילים באזור. הוא מתגעגע לגוש ומשוכנע שעוד נחזור לשם

"הוציאו אותי מהמיטה, פצוע", קירשנזפט

יצחק אהרונוב: שליח אינו עוזב את מקום שליחותו!

הנס. ב' בתמוז, חודש לפני הגירוש, נפצעתי קשה מפגיעת פגז מרגמה. בנס עצום יצאתי מזה. כשכוחות הגירוש פינו אותי, שכבתי על מיטתי בבית. עד היום אני מרגיש שזה היה דבר לא הגיוני ולא סביר. הטבח האחרון וצרות רבות שהתרחשו בשני העשורים האחרונים – הם תוצאה ישירה של הגירוש. כשהיינו שם לא היו לחמאס צבא ומנהרות. אחרי שעזבונו הכול הופקר. ראינו שוב עד כמה אזהרותיו של הרבי, שמסירת שטחים גורמת פיקוח נפש של יהודים – מתממשות לצערנו.

ממשיכים. אנחנו מקיימים קשר אישי עם כל המגורשים. ייסדנו כולל תורני יומי וגמ"ח רפואי, שבין השאר מסדר טיפולים פסיכולוגיים ומציאת מקומות עבודה למתקשים בכך.

מאירים את עזה. מאז פרצה המלחמה אנחנו פועלים עם החיילים וכוחות הביטחון. את השיחה איתך אני עושה אחרי שסיימתי להדליק נר ראשון בגבול עזה, בחנוכיית ענק שקיבלנו אישור מיוחד להכניס.

עוד נשוב. מדברים בשבועות האחרונים על אפשרות של חזרה לגוש קטיף. אני מאמין שזה יקרה, ולו מהסיבה שפשוט אין ברירה אחרת. צבא מתקשה להישאר במקום שאין בו התיישבות. גוש קטיף הוא חבל ארץ יפהפה שלנו, חלק מארץ ישראל. לו הייתה אפשרות, הייתי חוזר לשם היום. הלוואי שנזכה שוב!

ולנשים, תהלוכת ל"ג בעומר, פעילות חגים. היינו כתובת לרבים בעניינים מגוונים. פעלנו גם עם החיילים. כל ערב יצאנו לסיבוב חלוקת קפה ומרק. כמעט עשרים שנה ניהלתי את מוסדות החינוך ביישוב עצמונה, ובשיא היו לנו קרוב לשש מאות תלמידים.

משפחה אחת. תושבי הגוש היו כמו משפחה אחת גדולה. אני זוכר היטב כל נרצח. הייתה אישה, שמחה שמה, ממושב פטיש, שהייתה מסיעה פועלים מרצועת עזה. היא האמינה בדוקים, דיברה ערבית שוטפת והניחה שלא יפגעו בה. לצערנו נרצחה בידי בני העוולה. לאחת מבנותינו קראנו על שמה.

הגירוש. אין מילים לבטא את התהליך המזעזע שעברנו. הגירוש גורם למגורשים סבל מתמשך עד היום. זה כמו שכול, נעשה גרוע יותר משנה לשנה. רבים עדיין מחוסרי עבודה. שמונים משפחות עדיין מתגוררות בקראווילות מתפוררות. לא הסכמתי לצאת מהגוש, ונאלצו לגרור אותי בכוח. זה גם המסר שקיבלתי בשעתו מיו"ר צעירי חב"ד, הרב יוסף

תעודת זהות. הרב יגאל קירשנזפט, שליח חב"ד בחבל עזה, בן 64, אב למשפחה ברוכת ילדים, כיום תושב ניצן. בן למשפחה ששורשיה בחסידות גור, גדל במשפחה דתית-לאומית בתל-אביב. כשבגר, נחשף לתורת החסידות ולדמותו המאירה של הרבי וחש חיבור מיוחד.

לשמוח ולשמה. זמן קצר אחרי נישואינו זכינו להיות מהראשונים שהקימו את נווה דקלים. לאחר קבלת האישור מצעירי חב"ד הקמנו סניף רשמי של בית חב"ד. בשנת תשמ"ב התחלנו לפעול בקרב התושבים ולהפיץ את מעיינות החסידות. נהגנו לדווח לרבי מליובאוויטש על פעילותנו, ובאחד המכתבים הראשונים כתב לנו הרבי שתפקידנו לשמוח ולשמה. לא הבנו: מה, אנחנו 'חבורת משמחים'? רק אחרי שנים, ובפרט אחרי הגירוש מגוש קטיף – הבנו שהמשימה שהטיל עלינו הרבי מצילת חיים, פשוטו כמשמעו.

החיים בגוש. גוש קטיף היה מעצמה של תורה וחסד, ששילבה חקלאות ויישוב הארץ. היו שם כוללים, מכוני דיינות, מכללות, מלכות של תורה ממש. זכינו לפעול שם לאורך מעגל השנה – שיעורי תורה, התועדויות, חינוך, פעילויות לילדים

האור ניצח. הרב קירשנזפט בלב רצועת עזה

הרשת המשתלמת בישראל עם

כשרויות מהזדרזות

הרשת הטובה בישראל למוצרי מהדרין!

מחסני השוק
מנצחים בכל מחיר

מחסני השוק
מהדרין